

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 25/11 04 om forenkling af arbejdsløshedsforsikringen.

(Redegørelse nr. R 5).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I forbindelse med en forespørgselsdebat, som fandt sted den 4. november 2003, vedtog Folketinget følgende vedtagelse, V 10:

»Idet Folketinget konstaterer, at arbejdsløshedslovgivningen er overordentlig bureaukratisk og indviklet, opfordres regeringen til med inddragelse af arbejdsmarkedets parter og a-kassernes Samvirke at arbejde for en enklere administration og en forenkling af regelsættet vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, herunder administrationen af efterlønsbeviset og med yderligere fokus på

- at videreudvikle og udnytte digitale redskaber til forenkling af administrationen af arbejdsløshedslovgivningen,
- at effektivisere og forenkle kommunikationen mellem AF og a-kasser i forbindelse med de etablerede rådighedskontrollsystemer, herunder underretningssystemerne mellem AF og a-kasser og
- at komme med forslag til regelforenkling, der understøtter et velfungerende arbejdsmarked, inden for rammerne af arbejdsmarkedsforliget, herunder aftalerne om efterløn og Flere i Arbejde og uden offentlige merudgifter.

Folketinget vil arbejde for at fremme gennemførelsen af sådanne forslag. Regeringen giver Folketinget en redegørelse om forenklingsarbejdet i begyndelsen af folketingsåret 2004-05.«

Samtlige partier i Folketinget stemte for vedtagelsen (Enhedslisten var dog ikke til stede). Der var derfor bred enighed om rammerne for forenklingsarbejdet.

ORGANISERINGEN OG DELTAGELSEN I ARBEJDET MED V 10

I januar måned 2004 opfordrede jeg Ydelsesudvalget under Beskæftigelsesrådet til – inden for rammerne af vedtagelse V 10 – at stille og behandle forslag til forenklinger af lovgivningen

og administrationen af arbejdsløshedsforsikringen og til at give mig og naturligvis Beskæftigelsesrådet en redegørelse for de forslag til forenklinger, der var blevet behandlet i udvalget.

Ydelsesudvalget nedsatte herefter en arbejdsgruppe med deltagere fra Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Ledernes Hovedorganisation (LH), Landsorganisationen i Danmark (LO), Akademikernes Centralorganisation (AC), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke (AK-Samvirke) samt Arbejdsmarkedsstyrelsen og Arbejdsdirektoratet, der deltog som sekretariat og ydede teknisk sekretariatsbistand.

Arbejdsgruppen har stillet og behandlet forslag til forenklinger og har afgivet en redegørelse, som er blevet behandlet i Ydelsesudvalget på et møde den 24. september 2004.

Ydelsesudvalget har efterfølgende sendt sin redegørelse til mig.

Redegørelsen fra Ydelsesudvalget vedlægges som bilag 1. (Ikke optrykt her.)

Redegørelsen er bygget op omkring de fokusområder, der er nævnt i vedtagelsen, om at:

- videreudvikle og udnytte digitale redskaber,
- effektivisere og forenkle kommunikationen mellem AF og a-kasserne, og
- komme med forslag til regel- og administrative forenklinger.

Som det fremgår af redegørelsen, har en række »aktører« i eget regi sat et arbejde i gang på baggrund af vedtagelsen for at kunne komme med forslag og input til forenklinger inden for de ovennævnte fokusområder.

Arbejdsgruppen har valgt at tage alle de forskellige input med i sit forenklingsarbejde og hermed samle alle forslag – dvs. forslag fra deltagerne i arbejdsgruppen og forslag og input fra andre – i redegørelsen.

Der er bl.a. tale om input og forslag fra:

- Beskæftigelsesministeriet og den Digitale Taskforce om potentialerne ved elektroniske indkomstoplysninger (eIndkomst),
- Rambøll Management, som har gennemført en undersøgelse af mulighederne for at effektivisere rådighedsadministrationen for Arbejdsmarkedsstyrelsen, Arbejdsdirektoratet og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke, og
- Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændige som til brug for forenklingsarbejdet har udarbejdet og fremsendt et katalog af forslag til forenklinger.

Herudover er deltagerne i arbejdsgruppen selv kommet med forslag – i alt 13 forslag.

YDELSESUDVALGETS REDEGØRELSE FRA SEPTEMBER 2004 OG ARBEJDSGRUPPENS ANBEFALINGER

Det fremgår af redegørelsen, at arbejdsgruppen mener, at det – inden for de rammer der er fastlagt under vedtagelsen V 10 – alene er muligt at komme med mindre forenklingsforslag, og at disse forslag i hjørnerne af dagpengesystemet ikke vil give nogen markant forenklingsgevinst for a-kasser, virksomheder, medlemmer m.fl.

Det fremgår videre, at arbejdsgruppen derfor bevidst har valgt i et vist omfang at sortere småforenklingsforslag fra og i stedet for stillet og behandlet forslag, som parterne (hver især) mener, der vil være et reelt forenklingspotentiale i, selv om forslagene går ud over rammerne for vedtagelsen V 10, herunder at forslagene ikke må medføre offentlige merudgifter.

Arbejdsgruppen er på baggrund af de forskellige input samt forslagene fra deltagerne i arbejdsgruppen kommet med nogle anbefalinger inden for hvert fokusområde i vedtagelsen.

Arbejdsgruppen er kun kommet med anbefalinger i forhold til 2 konkrete forslag til regel- og administrative forenklinger. Det ene er et forslag fra Arbejdsløshedskassen for Selvstændige om at lægge kompetencen til at give et medlem tilladelse til drift af selvstændig virksomhed i efterlønsperioden ud til a-kasserne. Det andet er et forslag fra lønmodtagersiden om at sammenlægge nogle af de eksisterende ydelseskort i forhold til ensartede ydelser.

Ingen af de anbefalede forslag handler således om en enklere administration af efterlønsbeviset.

Anbefalingerne, som de fremgår af Ydelsesudvalgets redegørelse, er gengivet nedenfor.

Videreudvikling og udnyttelse af digitale redskaber

»Der er i arbejdsgruppen enighed om, at der er behov for både at forenkle reglerne om arbejdsløshedsforsikring og administrationen heraf.

Et bidrag til at forenkle administrationen vil være etablering af elektroniske lønoplysninger. Arbejdsgruppen finder, at elektroniske lønoplysninger umiddelbart vil være en fordel for borgere, a-kasser og det offentlige, da dette er en forudsætning for at kunne gennemføre reelle

forenklinger af administrationen af arbejdsløshedsforsikringen.

Konsekvenserne for virksomhederne er derimod mere usikre.

Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at der arbejdes videre med at kortlægge grundlaget for at lave elektroniske lønoplysninger, som samlet set ikke indebærer en økonomisk eller administrativ merbelastning for virksomhederne.«

Kommunikationen mellem AF og a-kasserne

»Der er i arbejdsgruppen enighed om at anbefale, at der arbejdes videre med forslagene om at forenkle og effektivisere den elektroniske informationsudveksling mellem AF og a-kasserne med det formål at øge kvaliteten. Det videre arbejde skal ske under hensyn til aftalen om Flere i arbejde og gennemførelsen af Strukturreformen. Det er endvidere en forudsætning, at det ikke forringer effekten af rådighedstilsynet, og at der er et fornuftigt forhold mellem udgifterne til ændringer og gevinsten herved.

For så vidt angår forslag 6 fra Koordinationsgruppen vedrørende informationsudveksling mellem Arbejdsformidlingen og arbejdsløsheds-kasserne om, at ansvaret for afholdelse af CV-samtaler placeres ét sted, dvs. enten i AF eller i a-kasserne, kan arbejdsgruppen ikke støtte forslaget, som derfor ikke bør nyde fremme.«

Forslag til regel- og administrative forenklinger

»Der er enighed i arbejdsgruppen om at anbefale 2 konkrete forslag til regel- og administrative forenklinger. Forslagene er kort beskrevet nedenfor.

Forslag om ét ydelseskort

Det foreslås at sammenlægge nogle af de eksisterende ydelseskort til ét ydelseskort i forhold til ensartede ydelser, fx ét ydelseskort til dagpenge og aktiveringsydelse, ét ydelseskort til feriedagpenge, ét ydelseskort til orlovsydelse og ét ydelseskort til tilbagetrækningsydelse (efterløn og overgangsydelse). Ved sammenlægningen skal der stadig kunne ske en korrekt kontering af ydelserne.

Forslaget vil medføre en administrativ lettelse for a-kasserne og vil gøre det nemmere for medlemmet at »skifte« mellem 2 ensartede ydelser – fx dagpenge og aktiveringsydelse – og samtidig minimere fejl.

Forslaget kan suppleres med en digital løsning i form af en dynamisk (web-baseret) udbe-

talingsblanket, som tilpasser sig lige netop den bruger, der udfylder blanketten.

Forslag om en enklere sagsgang på 400-timers ordningen

Det foreslås, at kompetencen til at give et medlem tilladelse til drift af selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse i efterlønsperioden udlægges til a-kasserne. I dag godkender Arbejdsdirektoratet – på baggrund af en indstilling fra a-kassen – medlemmets ansøgning om at drive selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse i efterlønsperioden (400-timers ordningen).

Forslaget vil medføre en administrativ lettelse for a-kasserne og vil medføre, at medlemmet vil få en hurtigere afgørelse og en bedre vejledning i a-kassen.«

Konklusioner og det videre arbejde

I vedtagelse V 10 blev jeg opfordret til at sætte et forenklingsarbejde i gang med inddragelse af arbejdsmarkedets parter og Arbejdsløshedskassernes Samvirke og til at afgive en redegørelse til Folketinget om forenklingsarbejdet.

Jeg har nu gjort min del i forhold til vedtagelsen.

For mig var det vigtigt at få set arbejdsløshedsforsikringen efter potentielle forenklinger. Jo mere udviklet et system er, jo vigtigere er det fra tid til anden at foretage et serviceeftersyn i forhold til, om der er noget, der kan gøres enklere eller bedre.

I forbindelse med et sådant eftersyn er det selvfølgelig afgørende at inddrage dem, der arbejder med systemet til daglig.

I regi af Ydelsesudvalget har arbejdsmarkedets parter og Arbejdsløshedskassernes Samvirke nu gennemgået arbejdsløshedsforsikringssystemet for eventuelle forenklingspotentialer. Det er der kommet en interessant og nyttig redegørelse ud af.

Som led i forenklingsarbejdet er der endvidere udarbejdet en rapport om underretningerne mellem AF og a-kasserne i forbindelse med de etablerede rådighedskontrolsystemer. Rapporten bygger på en undersøgelse, som er blevet gennemført af Rambøll Management, og sætter fokus på at effektivisere et område, som bl.a. a-kasserne ofte har kritiseret for at være administrationstungt.

Jeg vil – over for Ydelsesudvalget – gerne kvittere for en gedigen redegørelse, som indeholder mange forslag – herunder forslag, der

ikke er enighed om – og anbefalinger, som jeg gerne vil gå videre med.

Nedenfor vil jeg kort kommentere anbefalingerne i forhold til de enkelte fokusområder i vedtagelse V 10, herunder redegøre for, hvad jeg har gjort og vil gøre som led i en eventuel opfølgning og for at fremme gennemførelsen af sigtet med de forskellige forenklingsforslag og forenklingsovervejelser.

Videreudvikling af digitale redskaber

Jeg er glad for, at udvalget i enighed anbefaler at arbejde videre med udviklingen af elektroniske indkomstoplysninger. Jeg tror, at der er store perspektiver i at etablere et såkaldt eIndkomstsystem, hvor indkomst og arbejdsomfang hver måned indberettes, så udbetalingen af ydelser kan ske på et aktuelt og retvisende grundlag.

Administrationen er i dag unødigt tung. Borgere har besvær med at skaffe dokumentation i form af lønsedler, og arbejdsgiverne har administrativt besvær med at fremskaffe detaljerede lønoplysninger om nuværende og tidligere ansatte. Et eIndkomstregister vil i et vist omfang kunne lette borgernes og arbejdsgivernes besvær.

Et eIndkomstregister vil ligeledes forbedre mulighederne for at føre kontrol med, om ydelser er udbetalt med rette, væsentligt. I dag kan der gå lang tid, før myndighederne, fx ved en skattestikprøvekontrol, konstaterer, at der udbetalt ydelser med urette. Derfor kan borgerens gæld i visse tilfælde nå at blive stor. Et eIndkomstsystem vil kunne hjælpe myndighederne til hurtigere at konstatere fejl i udbetalingerne mv. til gavn for bl.a. borgerne.

Gevinsten for a-kasserne i et evt. kommende fuldt udfoldet elektronisk system vil bestå i færre fejludbetalinger og i, at behovet for kontrol og indhentning af dokumentation fra medlemmer og virksomheder mindskes.

Der er for mig at se ingen tvivl om, at der er et stort potentiale i et eIndkomstregister, hvortil arbejdsgivere indberetter indkomstoplysninger for alle ansatte, og hvorfra bl.a. a-kasserne løbende kan hente oplysninger til brug for dagpengeudbetalingerne. Men jeg er enig med udvalget i, at systemet skal udformes, så det ikke belaster arbejdsgiverne unødigt, og helst også ledsages af, at arbejdsgiverne kan slippe for en række andre indberetningsbyrder i forbindelse med dagpengesager, skatteoplysninger, statistik mv.

Ideen om et indkomstsyste m er udviklet i en tværministeriel arbejdsgruppe i regi af den Digitale Taskforce bl.a. med deltagelse af Beskæftigelsesministeriet.

Inden der tages endelig beslutning om evt. etablering af et indkomstregister, skal der gennemføres et analysearbejde af, hvilke indkomstoplysninger, der skal indberettes til registeret (normal indkomst, overarbejde, bonus, pensionsbidrag mv.) samt hvilket arbejdstidsbegreb, der skal anvendes (løntimer eller faktiske timer).

Et sådant analysearbejde er allerede igangsat i regi af den Digitale Taskforce.

Når dette analysearbejde er afsluttet, vil regeringen tage stilling til, hvordan vi kommer videre.

Der skal herefter gennemføres et yderligere analysearbejde af mulighederne for at tilpasse og justere de forskellige relevante lovgivninger, herunder arbejdsløshedsforsikringslovgivningen, således at lovgivningen i videst mulige omfang kan administreres på grundlag af oplysningerne i registeret. Det vil være naturligt og realistisk at gennemføre dette analysearbejde i etaper over en periode.

Det er i dette videre perspektiv, det udbredte ønske om regelforenkling kommer til at stå sin prøve. Jeg håber alle parter vil gå konstruktivt ind i en diskussion om, hvordan vi kan komme endnu videre ad forenklingsvejen.

Kommunikationen mellem AF og a-kasserne

De mange elektroniske underretninger, der hvert år udveksles mellem a-kasserne og AF især i forhold til kontrollen af de lediges rådighed, er et emne, a-kasserne ofte har taget op, når der er blevet talt om, hvad der især belaster dem i den daglige administration. I den forbindelse er underretningssystemerne ofte blevet kritiseret.

Jeg har derfor under forenklingsarbejdet støttet, at mulighederne for at effektivisere rådighedsadministrationen skulle undersøges nærmere, ligesom jeg har støttet et ønske fra Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke om, at dette skulle ske via en ekstern konsulentundersøgelse.

Arbejdsmarkedsstyrelsen, Arbejdsdirektoratet og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke har sammen fået gennemført en undersøgelse af underretningerne mellem og arbejds-gangene i AF og a-kasserne i forbindelse med de etablerede rådighedskontrolsystemer. Undersøgelsen er blevet gennemført af Rambøll Management hen-

over foråret og sommeren 2004, og er mundet ud i rapporten »Effektivisering af rådigheds-administrationen«, som blev offentliggjort i august måned 2004.

Rapporten er tilgængelig på Arbejdsmarkedsstyrelsens og Arbejdsdirektoratets hjemmesider: www.ams.dk eller www.adir.dk

I rapporten kommer Rambøll Management med 23 forslag til, hvordan rådigheds-administrationen kan forenkles. Heriblandt flere perspektivrige forslag, som kan være med til at sikre, at registreringer er præcise og effektive.

Jeg har derfor bedt Arbejdsmarkedsstyrelsen og Arbejdsdirektoratet om – sammen med a-kasserne og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke – at arbejde videre med forslagene i rapporten. I den forbindelse har jeg bl.a. lagt vægt på, at der arbejdes hen imod

- at ledige, der kommer i arbejde, tilskyndes til hurtigt at afmelde sig,
- at a-kasserne hurtigt videreformidler afmeldeoplysninger til AF,
- at informationen om, hvordan man afmelder sig bliver bedre og lettere tilgængelig.

Forslagene skal ligge inden for aftalen om Flere i arbejde og gennemførelsen af Kommunalreformen. Forslagene må heller ikke forringe mulighederne for at føre kontrol med de ledige og med a-kassernes dagpengeudbetalinger, ligesom gevinsterne ved en gennemførelse af forslagene naturligvis må stå mål med omkostninger forbundet hermed.

Jeg kan oplyse, at Arbejdsmarkedsstyrelsen og Arbejdsdirektoratet sammen med bl.a. Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke allerede er gået i gang med at se på de enkelte forslag i Rambøll-rapporten.

Forslag til regel- og administrative forenklinger
Arbejdsgruppen under ydelsesudvalget har behandlet en række konkrete forenklingsforslag, som jeg har læst med interesse.

Ydelsesudvalget anbefaler i enighed 2 konkrete forslag til forenklinger af arbejdsløshedsforsikringen – et forslag om ét ydelseskort for ensartede ydelser, fx dagpenge og aktiveringsydelse, og et forslag om at lade a-kasserne træffe afgørelse i 1. instans om et medlems ret til at drive selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse i efterlønsperioden (400-timers ordningen). Dette forslag kræver lovændring.

Jeg vil gerne arbejde for, at de anbefalede forslag gennemføres. Derfor har jeg bedt Arbejdsdirektoratet om at se på mulighederne for at for-

enkle ydelseskortene og for at etablere en dynamisk udbetalingsblanket. Jeg har endvidere bedt Arbejdsdirektoratet om at se nærmere på forslaget om at udlægge 400-timers-ordningen til a-kasserne, herunder på Arbejdsdirektoratets muligheder for at føre den fornødne kontrol.

Som nævnt er det vigtigt med serviceeftersyn af systemer, lovgivning og administration fra tid til anden. Det er jo ikke meningen, at vi skal opretholde et indviklet system, hvis vi kan blive enige om – inden for de givne rammer – at forenkle det.

Jeg er på den ene side enig med Ydelsesudvalget i, at der ikke er en overordnet markant forenklingsgevinst i at gennemføre enkeltstående mindre forenklingsforslag i hjørnerne af dag-

pengesystemet. På den anden side er jeg – i det omfang der kan opnås enighed om (også mindre) forslag til forenklinger – indstillet på at se nærmere på disse. Dette gælder også efter afgivelsen af denne redegørelse.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at hele det omfattende og interessante materiale bag denne redegørelse nu vil blive sendt til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Hermed slutter redegørelsen.

26. møde

Tirsdag den 30. november 2004 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene.

(Spørgetimen).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 15 [afstemning]:

Forespørgsel til fødevareministeren [om kalvepræmier].

Af Jens Peter Verner (S), Jørn Jespersen (SF), Elisabeth Arnold (RV), Keld Albrechtsen (EL), Mogens Nørgård Pedersen (KD) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 05/11 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 12.11.2004. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 26/11 2004. Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Jens Peter Verner (S), Jørn Jespersen (SF), Martin Lidegaard (RV) og Keld Albrechtsen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 15 af Thor Gunnar Kofoed (V), Christian H. Hansen (DF) og Christian Wedell-Neergaard (KF)).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om regeringens uddannelsespolitik].

Af Pernille Blach Hansen (S), Aage Frandsen (SF), Margrethe Vestager (RV), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Bodil Kornbek (KD).

(Anmeldt 26/11 2004).

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland. (Børnepornografi).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 6/10 2004. Første behandling 19/10 2004. Betænkning 18/11 2004. Anden behandling 25/11 2004).

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. L 5:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst mellem Danmark, Estland, Finland, Island, Letland, Litauen, Norge og Sverige om Den Nordiske Investeringsbank.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 6/10 2004. Første behandling 28/10 2004).

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Virksomhedspraktik til særlig udsatte unge under 18 år).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/10 2004. Betænkning 24/11 2004).

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Administration af barseludligningsordning m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/10 2004. Første behandling 4/11 2004. Betænkning 24/11 2004).

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. (Indførelse af mulighed for personlige alarm- og pejlesystemer og særlige dørlåse).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 6/10 2004. Første behandling 26/10 2004).

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om undersøgelse af behandlingsforløb, hvor psykisk syge begår alvorlig personfarlig kriminalitet.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 20/10 2004. Første behandling 29/10 2004).

10) Første behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs. (Det offentliges ansvar for fejl begået af autoriserede virksomheder, hjemmel til betaling for visse syn og kundgørelse af forskrifter i medfør af loven m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 11/11 2004).

11) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Virksomhedsregister. (Ajourføring af kompetencefordeling, styrkelse af reklamebeskyttelse, frivillig registrering af foreninger, øget digitalisering m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 11/11 2004).

12) Første behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) og lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven). (Udvidet adgang til SVU og særligt tilskud til virksomhedsrettet FVU).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).

(Fremsat 17/11 2004).

13) Første behandling af lovforslag nr. L 118:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Fripladstilskud i skolefritidsordninger af økonomiske, sociale eller pædagogiske grunde).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).

(Fremsat 17/11 2004).

14) Første behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af lov om produktionskoler. (Omlægning af det kommunale bidrag).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).

(Fremsat 17/11 2004).

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for afholdelse af ekstraordinære kommunale valg.

Af Aage Frandsen (SF) og Kristen Touborg (SF).

(Fremsat 22/10 2004).

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om borgernes ret til at kræve kommunale og regionale folkeafstemninger.

Af Aage Frandsen (SF) og Kristen Touborg (SF).

(Fremsat 22/10 2004).

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for folkeafstemning i kommune og amt.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsat 4/11 2004).

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:

Forslag til folketingsbeslutning om tilbagebetaling af strafafgift på skattestigninger i 2003.

Af Klaus Hækkerup (S), Ole Stavad (S), Aage Frandsen (SF), Kristen Touborg (SF), Marianne Jelved (RV), Margrethe Vestager (RV), Line Barfod (EL) og Mogens Nørgård Pedersen (KD).

(Fremsat 26/10 2004).

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Medlemmer af Folketinget Jeppe Kofod (S), Sophie Hæstorp Andersen (S), Lise Hækkerup (S), Carsten Bo Jensen (S), Lars Kramer Mikkelsen (S) og Jan Petersen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en målrettet og fokuseret indsats til bekæmpelse af hiv/aids blandt verdens fattigste.

(Beslutningsforslag nr. B 65).

Medlemmer af Folketinget Morten Helveg Petersen (RV), Naser Khader (RV), Martin Lidegaard (RV) og Margrethe Vestager (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om anvendelse af åbne standarder for software i staten.

(Beslutningsforslag nr. B 64).

Medlemmer af Folketinget Jeppe Kofod (S), Lise Hækkerup (S), Carsten Bo Jensen (S), Lars Kramer Mikkelsen (S) og Jan Petersen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en målrettet og fokuseret indsats for vaccinationsprogrammer for børn blandt verdens fattigste.
(Beslutningsforslag nr. B 63).

Medlemmer af Folketinget Frode Sørensen (S), Morten Bødskov (S), Per Kaalund (S) og Lissa Mathiasen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forsikringsaftaleloven, så forsikringstagerne har ret til at opsiges deres forsikring med 1 måneds varsel uafhængigt af hovedforfaldsdatoen.
(Beslutningsforslag nr. B 62).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren ud over sig selv udpeget finansministeren.

Statsministeren har ordet for en indledende redegørelse.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I eftermiddag holder regeringen møde med en række mennesker, der har berøring med det praktiske arbejde med integration i det danske samfund, mennesker, som har en personlig erfaring med integrationsarbejdet, eller mennesker, som i deres professionelle virke har berøring med integrationsarbejdet.

Baggrunden for, at regeringen har ønsket dette møde, er, at vi står over for ganske betydelige udfordringer i integrationspolitikken i de kommende år. Vi må fastslå, at uanset at der i de sidste 3 år er gennemført en række initiativer for at forbedre integrationspolitikken, så er integrationen i det danske samfund ikke tilfredsstillende.

Vi kan se, at mindre end halvdelen af indvandrere og efterkommere af indvandrere fra ikke-vestlige lande ikke er i arbejde – mindre end halvdelen, og det er klart ikke tilfredsstillende. Vi skal bestræbe os på at få langt flere indvandrere i arbejde.

Det er også galt, når vi ser på uddannelsessystemet. Det er sådan, at 60 pct. af de unge, der er efterkommere af indvandrere, ikke får en uddannelse, der rustar dem godt nok til det danske arbejdsmarked. Det skal også gøres langt bedre i de kommende år.

Det er bekymrende at notere sig disse tal. Det er bekymrende for den enkelte indvandrer eller efterkommere af indvandrere, fordi det vanskeliggør mulighederne for at få beskæftigelse og dermed netop blive integreret i det danske samfund. Det er bekymrende for samfundskøkonomien og velfærdssystemet på længere sigt, fordi kernen i at finansiere fremtidens velfærd er, at vi får skabt mere beskæftigelse, og så er det selvfølgelig en belastning, hvis en betydelig befolkningsgruppe har en beskæftigelsesgrad, der er så lille som den, vi kan se blandt indvandrere og deres efterkommere i dag.

Kl. 13.05

Endelig vil jeg sige, at for dårlig integration også er bekymrende for det, man kan kalde fællesskabet eller sammenhængskraften i det danske samfund, fordi en for dårlig integration risikerer at føre til, at vi får et opsplittet, et opdelt samfund, hvor en gruppe af særlig udsatte får svært ved at skaffe sig uddannelse og dermed at skaffe sig job og i det hele taget blive integreret i det danske samfund.

Derfor er der mange stærke grunde til at styrke integrationspolitikken, og det er med henblik på det, at vi har indkaldt til mødet i eftermiddag, fordi vi gerne vil have gode råd fra mennesker, der har praktisk erfaring med integrationsarbejde.

Det er mit håb, at vi får en åbenhjertig drøftelse og gerne en række konkrete forslag til, hvordan vi kan få flere indvandrere i arbejde; hvordan vi kan forbedre chancerne for, at unge indvandrere får en uddannelse og gennemfører en uddannelse; konkrete forslag til, hvordan vi kan forbedre børn og unge af indvandreres deltagelse i fritidsliv og foreningsliv i Danmark, som jo også er en væsentlig kilde til at sikre god integration; i det hele taget gode forslag til, hvordan vi får en bedre og mere positiv dialog i det danske samfund om integration.

Vi vil fra regeringens side lytte opmærksomt til de forslag og synspunkter, der bliver ført frem, og jeg kan sige, at det er min forventning, at det initiativ, vi har taget med mødet i dag, vil blive fulgt op af yderligere initiativer i den kommende tid. Hvilke initiativer der præcis bliver tale om, vil så afhænge af indholdet af mødet i dag og af de råd og forslag, der bliver ført frem under mødet i eftermiddag.

Formanden:

Til statsministeren er indtil nu anmeldt følgende spørgsmål:

1. Line Barfod
2. Keld Albrechtsen
3. Pia Kjærsgaard
4. Arne Toft
5. Ole Sohn

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til statsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende medlemmer få ordet i den rækkefølge, de er nævnt.

Til finansministeren er indtil nu anmeldt en enkelt spørger:

6. Arne Toft

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til finansministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Spm. nr. US 22

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, hvorfor statsministeren ikke offentligt har taget afstand fra de udtalelser, som formanden for det politiske udvalg i Venstres Ungdom kom med om, at arbejdsløse og andre på overførselsindkomst skal have frataget stemmeretten.

Statsministeren har jo i mange sammenhænge krævet, at andre skulle tage afstand fra andres udtalelser, at f.eks. muslimer skal tage afstand fra andre muslimers udtalelser. Derfor vil jeg gerne høre, hvorfor statsministeren ikke offentligt har taget afstand fra udtalelserne om, at nogle skal fratages stemmeretten, hvis de er på overførselsindkomst.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tager klart afstand fra de pågældende udtalelser, som ikke på nogen som helst måde repræsenterer de holdninger, vi har i Venstre. Men jeg må gøre fru Line Barfod opmærksom på, at da man nærmest faldt over hinanden fra Venstres

side for at tage afstand fra de pågældende udtalelser – både Venstres politiske ordfører, Venstres Ungdoms landsformand og andre har været ude at tage afstand fra udtalelserne – så kan der ikke herske nogen tvivl om Venstres holdning.

I den anledning følte jeg ikke nogen grund til, at jeg så skulle lægge mig oven i det kor, der var i forvejen. Men skulle fru Line Barfod være i tvivl, skal jeg gerne sige her, at jeg selvfølgelig klart tager afstand fra de udtalelser.

Line Barfod (EL):

Når jeg har spurgt, så er det selvfølgelig, fordi statsministeren har krævet af andre, at de skulle tage afstand og bl.a. på Venstres landsmøde udtalte sig om, at kulturpersoner og andre, der hyppigt ytrer sig i den offentlige debat, har et ansvar for at sige fra.

På landsmødet talte statsministeren også om, hvis ansvar det kunne være, at nogen kom med den type udtalelser i forhold til demokrati, og sagde: Jeg havde aldrig forestillet mig, at jeg skulle komme i den situation, at jeg skulle understrege, at folkeskolens formålsparagraf siger, at elevernes skal opdrages til demokrati.

Derfor vil jeg gerne høre, om statsministeren mener, at udtalelserne om, at nogle skal fratages stemmeretten, som altså kom fra formanden for Venstres Ungdoms politiske udvalg, er et udtryk for, at vi i folkeskolen ikke opdrager godt nok til demokrati.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig gentage, hvad jeg sagde før: Jeg tager klart afstand fra de pågældende udtalelser. De er ikke i overensstemmelse med den demokratifattelse, vi har i Venstre.

Kl. 13.10

Line Barfod (EL):

Jeg har forstået, at statsministeren udtaler, at han tager afstand fra holdningerne. Noget af det, der kom frem i medierne, da andre unge skulle forklare, hvorfor de støttede holdningerne, var, at de mente, det var et stort problem, hvis der er et flertal i den danske befolkning, som enten er på overførselsindkomst eller offentlige ansatte, fordi man gjorde op, at så var der et flertal af dem, der nød godt af skatterne, og et mindretal af dem, der betalte.

Det er jo nogle af de samme overvejelser, som statsministeren gav udtryk for i sin bog om minimalstaten. Derfor vil jeg gerne høre, om stats-

ministeren mener, at disse unge Venstrefolk kunne være inspireret af statsministerens egen bog om minimalstaten og de overvejelser, der dér ligger om problemet i, at der kunne være for mange i et samfund på overførselsindkomst og for mange offentligt ansatte.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Noget tyder på, at fru Line Barfod aldrig har stiftet indgående bekendtskab med dette klassiske litterære værk, men jeg kan i hvert fald fastslå, at jeg aldrig nogen sinde hverken på tryk eller mundtligt har givet udtryk for det synspunkt, at man skulle fratage mennesker på overførselsindkomst retten til at stemme.

Lad mig gentage, at det synspunkt tager jeg klart afstand fra. Det er ikke i overensstemmelse med den demokratifattelse, vi har i Venstre.

Formanden:

Sidste spørgsmål fra fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg er bekendt med, at statsministeren ikke selv har udtrykt, at man skulle tage stemmeretten fra folk. Det har jeg heller ikke påstået at statsministeren skulle have sagt. Jeg spurgte, om statsministeren mente, man kunne være inspireret af de tanker, statsministeren havde om den opdeling af befolkningen og problemet med, at så stor en del var på overførselsindkomst.

Men jeg vil gerne høre, om det, når nu statsministeren siger, at det ikke er i overensstemmelse med værdierne i Venstre at tage stemmeretten fra folk, så betyder, at man ikke kan være medlem af Venstre, hvis man har en holdning om, at man skal tage stemmeretten fra folk. Mener statsministeren, at den type holdninger er i strid med de grundlæggende værdier i det danske samfund, som statsministeren flere gange har forlangt, at andre skal respektere?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg skal ikke kunne udtale mig om, hvor folk henter deres inspiration fra. Nogle henter deres inspiration i det guddommeligt høje, andre er mere jordnære, det skal jeg ikke kunne udtale mig om. Jeg kan bare gentage, at jeg tager klart afstand fra de pågældende udtalelser, og jeg mener i øvrigt ikke heller, at den holdning er i overensstemmelse med de grundværdier, som det danske samfund bygger på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 23

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren i anledning af, at Rigsrevisionen har fundet, at de sager, der har været i Kirkeministeriet, har vist en betydelig usikkerhed, manglende overblik og forståelse for administrative problemstillinger, og så var der jo altså ydermere det problem, at det viser sig, at det var ulovligt, at der ikke var hjemmel til at udbetale 6 måneders løn i fratrædelse, sådan som det skete til Henrik Gade Jensen.

Så har jeg konstateret i pressen i dag, at kirkeministeren sådan set stadig væk mener, det var helt i orden, at hun altså på ulovlig vis udbetalte disse 6 måneders løn. Det er derfor, jeg citerer det der med manglende overblik og forståelse for administrative problemstillinger, for kirkeministeren har åbenbart ikke selv forstået, at det, hun gjorde, var ulovligt.

Jeg vil godt spørge statsministeren, hvad han agter at gøre ved den sag, for den er jo for længst kommet alt for langt ud over skrænten.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Rigsrevisionens rapport fjører ikke noget nyt til, hvad vi allerede ved. Allerede umiddelbart efter at den pågældende sag kom frem, blev det gjort klart, at kirkeministeren burde have forelagt dette lønspørgsmål for Finansministeriet. Det blev gjort klart allerede dengang. Jeg har også set kirkeministerens udtale, at det tager hun selvfølgelig til efterretning.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er i hvert fald ikke det indtryk, man får, når man læser Ekstra Bladet i dag, hvor ministeren fremturer med, at det var helt rimeligt, at han fik de 6 måneders løn ud fra en lighedsgrundsætning. Det ville ministeren nemlig selv få, hvis hun var fratrådt som minister. Det viser jo, at kirkeministeren tilsyneladende slet ikke har forstået, hvori problemet bestod.

Så vil jeg godt spørge statsministeren, om det virkelig kan være rigtigt, at det hele tiden har været kendt, at det her var ulovligt. Det er en meget besynderlig oplysning i betragtning af, at statsministeren den 10. december sidste år her i Folketingets spørgetid sagde, at han under de foreliggende omstændigheder havde fundet det på sin plads, at pressechefen fortsat skulle oppebære løn frem til udgangen af maj måned 2004. Dengang godkendte statsministeren kirkeministerens ulovlige handling her i salen i Folketin-

gets spørgetid. I dag påstår statsministeren, at vi hele tiden har vidst, at den var gal. Hvordan kan det forklares, hr. statsminister?

Kl. 13.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde før: Den problemstilling, der bliver rejst her af Rigsrevisionen, har været rejst allerede tidligere, og allerede umiddelbart efter sagen kom frem, blev det gjort klart, at der havde været anvendt en forkert fremgangsmåde, og at sagen burde have været forelagt Finansministeriet, før der blev truffet beslutning om aflønning. Så det er derfor, jeg siger, at der ikke er noget som helst nyt føjet til sagen.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt spørge statsministeren, om han den 10. december sidste år, da han her i Folketinget sagde, at det var helt i orden med den fratrædelsesløn på 6 måneder, også på det tidspunkt var klar over, at der var sket fejl. For nu siger statsministeren, at det har vi vidst hele tiden. Vidste statsministeren det selv, da han stod her i spørgetiden for et år siden og sagde, at det var helt i orden? Det vil jeg godt bede statsministeren om at svare meget grundigt på, for det synes jeg er et ret alvorligt spørgsmål, for så er der jo problemer i det, statsministeren har stået og oplyst her i Folketinget, alvorlige problemer.

Og så vil jeg godt spørge: Når nu statsministeren forsøger på at bagatellisere den her sag og åbenbart ikke vil foretage sig noget over for den maladministration, der løbende fortsætter i Kirkeministeriet, er det så, fordi statsministeren dengang selv godkendte det? Er det derfor, statsministeren er lammet og passiv i dag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er hverken lammet eller passiv. Men det er jo ikke noget nyt, at hr. Keld Albrechtsen ikke er tilfreds med de svar, jeg giver. Det er faktisk reglen næsten uden undtagelse, at hr. Keld Albrechtsen er meget utilfreds med de svar, jeg giver. Så jeg har ingen som helst forhåbning om at kunne give et svar på noget som helst, som vil kunne tilfredsstille hr. Keld Albrechtsen, og jeg ville også være dybt bekymret, hvis jeg kom i den situation, at hr. Keld Albrechtsen var tilfreds med mine svar.

Må jeg minde om, at der jo her for nylig er foretaget en række organisatoriske ændringer i Kirkeministeriets departement, og jeg har tillid

til, at den nye ledelse har taget Rigsrevisionens kritik til efterretning.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er jo et besynderligt synspunkt, statsministeren har, fordi kirkeministeren jo i pressen tydeligt giver udtryk for, at det, hun gjorde, synes hun var helt i orden. Så kan det da godt være, at hun over for embedsværket har sagt, at hun tager et eller andet til efterretning, men det er da helt tydeligt, at hun intet har lært af det, der er sket, nemlig at det, hun har gjort, er blevet kendt ulovligt.

Jeg kan sige, at når jeg ofte er utilfreds med statsministerens besvarelser, så er det, fordi de måned for måned bliver af lavere og lavere kvalitet. Det er såmænd den enkle årsag til det. Og det har vi jo set, synes jeg, allerede med de to besvarelser, der har været i dag: Det går ned ad bakke med kvaliteten i svarene.

Jeg vil godt vende tilbage til: Hvorfor sagde statsministeren, at det var i orden med udbetalingen af de 6 måneders løn her i spørgetiden for ca. 1 år siden, hvis det rent faktisk var sådan, at statsministeren allerede på det tidspunkt var klar over, at der var sket en fejl i sagsbehandlingen? Hvorfor sagde statsministeren så ikke det dengang? Er det, fordi statsministeren i virkeligheden bakker den ulovlighed, der er sket i Kirkeministeriet hos kirkeministeren, op? Det er det indtryk, man får.

Statsministeren er tilsyneladende fuldstændig ligeglad med, at det hele det slinger rundtovre i Kirkeministeriet ...

Formanden:

Ja tak!

Keld Albrechtsen (EL):

... og at man får den ene påtale efter den anden. Fuldstændig ligeglad med det ...

Formanden:

Ja tak! Så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er et gammelt ord, der siger, at som man råber i skoven, får man svar. Så hvis hr. Keld Albrechtsen mener, at kvaliteten af mine besvarelser

ser er faldende, kunne det være, fordi spørgsmålenes lødighed har det på samme måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 24

Pia Kjærsgaard (DF):

Statsministeren indledte jo med at fortælle om det møde, der skal finde sted på Marienborg. Jeg er nok tilbøjelig til at tro, at statsministeren er meget naiv i sin indstilling til, hvordan mødet skal falde ud. Statsministeren omtalte bl.a. – og det kan man sådan umiddelbart være enig i – at uddannelse og job virkelig ville være godt for udlændinge i det danske samfund, og at det vil fremme integrationen.

Kl. 13.20

Jeg vil bare minde statsministeren om, at i mange af de tilfælde, vi i den senere tid har hørt folk udtale sig positivt om sharia-lovgivning, har der faktisk været tale om højtuddannede folk, hvor uddannelse og job ikke har været nogen hindring for, at man gik ind for stening af kvinder og andre modbydelige elementer i sharia-lovgivningen. Det er bare til orientering for statsministeren; jeg er sikker på, at ministeren er bekendt med det.

Jeg vil stille ét spørgsmål omkring en enkelt person. Det er Khalid Al-Subeihi fra Fædregruppen på Nørrebro, som har været under mistanke fra politiet for at have været involveret i kriminalitet på Nørrebro, og som også har været isolationsfængslet, og om hvem mange – deriblandt også indvandrere – mener, at han er fortaler for Hizb-ut-Tahrir, i og med at han er flittig mødedeltager, og at der i det hele taget kan være meget stor skepsis i forhold til den person. Men han er altså også med til statsministerens møde på Marienborg.

Hvordan har man vurderet, hvilke kriterier har man lagt for at invitere den kreds?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde i min indledning, så har kriteriet været, at det skulle være mennesker, som har en praktisk berøring med integrationsarbejde eller i øvrigt i deres professionelle virke har beskæftiget sig med problemstillinger, der vedrører integration. Det har været kriteriet. Og der har i den forbindelse ikke været udøvet nogen form for sindelagskontrol.

Jeg vil gå ud fra, at den kreds, der kommer, har mange forskellige personlige, politiske og religiøse holdninger, men det er ikke det, der har været kriteriet for invitationen. Invitationen er sendt ud med henblik på at få en konstruktiv drøftelse af, hvordan vi kan gøre integrationsarbejdet i Danmark bedre.

Jeg kan forsikre fru Pia Kjærsgaard om, at skulle der være nogen, der ved mødet fremsætter synspunkter, som jeg er uenig i, herunder om synet på ytringsfrihed, ligestilling mellem kvinder og mænd, og at man ikke skal blande religion og politik osv., så vil jeg selvfølgelig på stedet modsige den pågældende. Men vi lever i et frisindet land, hvor man skal have mulighed for også at kunne give gode råd til regeringen, uanset at man måtte have personlige synspunkter af religiøs eller politisk art, der ikke er i overensstemmelse med dem, vi står for i regeringen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror næppe, der er nogen, der på Marienborgmødet vil fremsætte den slags synspunkter, som statsministeren giver udtryk for. Det ville simpelt hen være for dumt, og det er man godt klar over, at man ikke skal gøre. Det får mig til igen at komme lidt tilbage til Venstrefolketingskandidaten Tariq Sundoo, som nu har trukket sig som kandidat, og hvor statsministeren nu siger, at han tager klart og utvetydigt afstand fra ham.

Så vil jeg sådan set bede statsministeren om at få integrationsministeren hr. Bertel Haarder til at gøre det samme – integrationsministeren, for det har vi altså haft lidt svært ved at få ham til. Han siger udtrykkeligt til BT den 26. november: Jeg tager ikke afstand fra Sundoo.

Jeg synes, det her er noget forvirrende, må jeg nok sige, og jeg synes, at Venstre er blevet løbet noget over ende, ligesom De Konservative tidligere er blevet det, De Radikale konstant bliver det, og som Socialdemokraterne også for nylig blev det i deres iver efter at tækkes muslimer og trække muslimer til politiske partier, så de kan trække nogle stemmer.

Må jeg så spørge: Er Tariq Sundoo stadig medlem af Venstre? Er Tariq Sundoo stadig med i Rådet for Etniske Minoriteter og dermed regeringens helt specielle og specielt hr. Bertel Haarders rådgiver?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Må jeg lige først understrege, at jeg ikke tidligere i spørgetimen i dag overhovedet har berørt

spørgsmålet om Tariq Sundoo. Fru Line Barfod stillede mig spørgsmål om nogle udtalelser fremsat af et medlem af Venstres Ungdom – udtalelser, jeg tager klart afstand fra.

Men det er første gang, at vi nu taler om Tariq Sundoo, og jeg forstår, at det er et spørgsmål til mig som Venstres formand mere end til mig som statsminister, men jeg skal gerne svare på det alligevel. Jeg har ikke nogen som helst baggrund for at vurdere, hvad der er fup og fakta i den sag. Det, jeg blot kan konstatere, er, at den pågældende har trukket sig tilbage fra sin post som folketingskandidat for Venstre i Hvidovre-kredsen. Og i mit parti har vi tradition for, at den slags sager er en sag mellem de lokale tilidsfolk og den pågældende folketingskandidat.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men jeg er meget uenig med statsministeren i, at det alene er en sag mellem kredsen og den pågældende folketingskandidat, fordi det her jo er en sag, der har været en del af den meget store debat, der har været i den senere tid omkring islamismen i Danmark, og om, hvorvidt man kunne tale med to tunger, som det er opfattelsen, at Tariq Sundoo har gjort.

Kl. 13.25

Derfor synes jeg ikke alene, at det er en sag, der berører kredsen i Hvidovre eller Venstre som sådan. Jeg synes egentlig, det er en sag, der også må berøre regeringen og statsministeren i særdeleshed. Mit spørgsmål er, om statsministeren er bekendt med, om Tariq Sundoo stadig væk er medlem af Venstre, og mest af alt, om han stadig er rådgiver for regeringen? Hvis han stadig væk er det, præcis hvordan mener man så i regeringen, at man vil have gavn af rådgivningen fra Tariq Sundoo, der taler med to tunger, hvad man jo også har givet udtryk for nogle gange?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Må jeg først slå fast, at det naturligvis ikke er acceptabelt i et politisk liv, at man taler med to tunger. Det er dog ikke kun invandrere, der gør det, men de gør det nogle gange på to forskellige sprog.

Man kan godt være medlem af Venstre og have forskellige synspunkter vedrørende spørgsmålet om 24-års-reglen eksempelvis, men man kan naturligvis ikke i ét forum give udtryk for det ene og i et andet forum give udtryk for det andet, uden at det har en konsekvens.

Som jeg startede med at sige, så kan jeg overhovedet ikke vurdere, hvad der er fup og fakta i denne sag, men kun konstatere, at den pågældende har trukket sig fra sin post som folketingskandidat for Venstre i Hvidovre-kredsen. Og spørgsmålet om medlemskab af partiet Venstre er igen en sag, der afgøres lokalt; det er et spørgsmål mellem den pågældendes vælgerforening og den involverede selv. Vi er ikke et centralistisk parti, hvor man styrer den slags fra et partikontor.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det sidste spørgsmål, som under alle omstændigheder må berøre hele Folketinget. Uanset om han er medlem af Venstre, og hvor meget statsministeren forsøger at skubbe det fra sig, så vil jeg godt have et præcist svar på: Er Tariq Sundoo stadig væk i Rådet for Etniske Minoriteter, hvor han rådgiver regeringen, og hvor han ifølge presseforlydende skulle være integrationsminister Bertel Haarders private og helt udmærkede – i hvert fald ifølge Venstres egne meldinger – rådgiver?

Det der med at være tvetunget eller tale med to tungemål synes jeg egentlig statsministeren gør nu, og jeg synes ikke, det er rimeligt, at man får et lidt henholdende svar. Jeg synes, det her spørgsmål er så vigtigt for hele det danske samfund. Man kan ikke på den ene side, som statsministeren udmærket har gjort det i de sidste lange tider, være ude at fordømme folk, der havde en tvetunget tale, og så samtidig alligevel være med til at holde hånden lidt over dem, og det fornemmer jeg altså statsministeren gør. Jeg vil meget gerne have et klart svar: Vil regeringen stadig væk benytte sig af ham som rådgiver i integrationsspørgsmål?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Tariq Sundoo er ikke udpeget som en speciel rådgiver for regeringen. Han er medlem af Rådet for Etniske Minoriteter, og så vidt jeg er orienteret – nu har jeg jo ikke forberedt mig på spørgsmålet i dag, men så vidt jeg er orienteret – er han indstillet af et lokalt organ i den kommune, hvor han bor. Spørgsmålet om hans medlemskab af Rådet for Etniske Minoriteter må fru Pia Kjærsgaard rejse over for integrationsministeren, men jeg vil gerne understrege, at for at være medlem af det pågældende råd behøver man altså ikke at være enig i regeringens politik i et og alt.

Som regering, og jeg synes også, det gælder for ethvert politisk parti, må man være parat til også at høre på synspunkter fra dem, der ikke nødvendigvis er enige med en selv. Det kan man faktisk somme tider godt blive både beriget og klogere af.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 25

Arne Toft (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om ikke det bekymrer ham, at de tre uafhængige eksperter i Strukturkommissionen nu alle undsiger det resultat, der er kommet ud af den. Jeg vil også gerne spørge statsministeren, om han vil kommentere en udtalelse, der kom i går fra Poul Erik Mouritzen, der siger, og jeg citerer: Strukturreformen er en centralt fastsat elitær plan udarbejdet uden forudgående demokratisk debat.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi lytter selvfølgelig til alt, hvad der bliver ført frem i den offentlige debat, men det er nu ikke udtalelser, der giver mig anledning til nogen særlig bekymring. Det, jeg hæfter mig ved, er jo den enestående succes, som kommunalreformen viser sig at være blandt kommunalfolk over hele landet, som er i fuld gang med at træffe beslutninger om sammenlægning af kommuner, og hvor vi er meget langt fremme i processen og næsten har et færdigt, nyt kommunalt danmarkskort. Det synes jeg er det bedste bevis på, at det er en god reform.

Kl. 13.30

Arne Toft (S):

Jeg vil godt sige, at jeg er enig med statsministeren i, at de kommunale politikere arbejder med i det her, men de har jo ikke andet valg. Hvis ikke de gjorde det, så fik de slet ikke indflydelse.

Jeg vil også godt lige læse en anden kommentar fra Poul Erik Mouritzen og så bede statsministeren tage stilling til det. Den model her, som man har kørt efter, kalder han skraldespandsmodellen, og det er ikke et uartigt ord, det hedder den bare. Modellen kendetegnes ved, at man ikke søger løsninger på eksisterende problemer, men at løsningerne derimod kommer før problemerne, eller at løsningerne er på jagt efter problemer, som de så kan komme til at løse.

Grunden til, at jeg lægger vægt på det her, er, at der jo har været forskellige undersøgelser omkring den kommunale struktur. I 1998 var der nedsat en kommission. Konklusionen var, at kommunerne og amterne fungerede fint. Kjeld Møller Pedersen sagde i redegørelsen omkring sundhedsvæsenet, at hvis bare man kom op på 400.000-700.000 indbyggere, så ville man også kunne have et godt sundhedsvæsen.

Så er der ikke noget i det, Poul Erik Mouritzen siger om, at der ingen problemer var, men at man nu forsøger at finde dem?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes i hvert fald, at hr. Arne Tofts tilgang til den her sag er sådan sært bagudskuende. Man kan næsten sige, at den i ordets ikke partipolitiske forstand, men i ordets egentlige forstand er meget, meget konservativ og i hvert fald meget konserverende. Hr. Arne Toft ikke kan se, at sådan som samfundet udvikler sig, så står vi hele tiden over for nye udfordringer, og dem skal vi selvfølgelig på en offensiv måde tackle.

Man kan næsten sige, at det måske er hr. Arne Toft, som nu er på jagt efter nogle problemer i den kommunalreform – problemer, som i hvert fald langt, langt hovedparten af kommunalpolitikere ikke er i stand til at se. De har tværtimod taget kommunalreformen til sig og arbejder nu aktivt på at føre den ud i livet.

Jeg må sige til hr. Arne Toft: Det er jo meget almindeligt, at man sætter en gruppe af mennesker til at analysere nogle problemstillinger. Vi har med interesse studeret analyserne, men vi er altså politikere, der så bagefter må træffe en politisk beslutning. Det kan jo ikke være sådan, at man så bare i et og alt skal følge alle de indstillinger, der kommer fra embedsmænd og eksperter, for så sætter vi jo fuldstændig folkestyret og politikere ud af kraft.

Arne Toft (S):

Jamen det er netop det jeg mener man har gjort. Jeg er da enig med statsministeren i, at det jo ingen skade er til en gang imellem at tage systemet op til overvejelse, og jeg er også enig i, at det da også godt kunne være, at der skulle en ny kommunalstruktur til, men for mig er det meget vigtigt, at processen er demokratisk. Det synes jeg ikke den har været i det her tilfælde.

For ikke så lang tid siden sagde indenrigsministeren – det var den 20. juni 2002: Regeringen har ingen planer om at foretage ændringer i den kommunale struktur. Og statsministeren sagde

en tid efter, da man så var begyndt: Det her er ikke min plan.

Hvordan kan det være, at det på så kort tid kan skifte? At man kan sige, at man ingen planer har om at tage kommunalstrukturen op til overvejelse, endnu i hvert fald, og kort tid efter er den der så.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvis man er et levende menneske, der lytter til, hvad der sker omkring en, ser, hvad der sker, og ser, hvordan samfundet udvikler sig, hører på, hvad der bliver sagt, så hænder det jo også, at man siger: Her er noget, vi nok hellere må se på.

Det var jo den demokratiske måde, regeringen greb det an på, og i stedet for bare at gribe til lovgivning, så nedsætter regeringen en såkaldt Strukturkommission. Den sidder og arbejder, den analyserer tingene, kommer med nogle forskellige modeller – den kommer jo ikke med én model, den kommer med forskellige modeller – og på baggrund af det starter vi så en ret grundig politisk proces, som også involverer en række partier, herunder Socialdemokratiet, og til sidst ender det så med, at et politisk flertal indgår en aftale. Det er da kernen i folkestyret, at man griber det an på den måde og forbereder det godt og til syvende og sidst træffer en politisk beslutning.

Men jeg tror, at det, der nager hr. Arne Toft, jo er, at hr. Arne Tofts parti af rent partitaktiske grunde valgte at holde sig uden for kommunalreformen, og nu kan hr. Arne Toft så se, at kommunalpolitikere over det ganske land, herunder rigtig mange socialdemokrater, ivrigt arbejder med på at gennemføre kommunalreformen. Det må være det, der nager hr. Arne Toft mere end noget andet.

Kl. 13.35

Formanden:

Så er det hr. Arne Toft for et sidste spørgsmål.

Arne Toft (S):

Nej, og jeg er fuldstændig enig i mit partis standpunkt i den her sag. Det, der nager mig, har ikke noget at gøre med, at vi ikke er med. Det, der nager mig, er, at man fra den ene dag til den anden skifter mening. Man siger officielt, at det her ikke bliver til noget i den her periode. Kort tid efter bliver det så til noget. Det er det, der nager mig: Man siger ét og gør noget andet.

Der er jo ingen tvivl om, det her er den største reform i danmarkshistorien. Jeg vil godt til sidst

spørge statsministeren, om han er enig med sin finansminister i, at den her reform ingenting koster.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror da, at der undervejs både vil være meromkostninger nogle steder og besparelser andre steder. Sådan tror jeg, det er ved den slags reformer.

Spørgsmålet om kommunernes og de nye regioners økonomi, det vil jo være noget, der i fremtiden, ligesom det har været det i fortiden, bliver afklaret i de årlige økonomiforhandlinger mellem regeringen og de kommunale organisationer. Det har hidtil fungeret som et godt aftalesystem, og sådan tror jeg også det vil fungere i fremtiden, således at de kommunale enheder kan få indtægter og udgifter til at stemme overens. Så jeg tror altså, vi er i en situation, hvor hr. Arne Toft tager en hel masse sorger på forskud – men så er han selvfølgelig også sikker på at have dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 26

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget glad for statsministerens indledende bemærkninger, hvor det blev erkendt, at det store problem, at der er mange indvandrere og flygtninge, som ikke er integreret ordentligt, og som ikke er en del af det danske arbejdsmarked, er den helt store udfordring.

Dertil vil jeg godt spørge, om det så giver anledning til, at regeringen overvejer at se nøjere på den situation, at vi har omkring 90.000 børn, som lever i økonomisk dårligt stillede familier, hvor de ikke har en jordisk chance for at deltage i det almindeligste sociale samvær med klassekammeraterne: børnefødselsdage, idrætsforening og lignende. Her lægger man jo kimen til en stor del af integrationen, da en stor del af børnene i de familier faktisk er af anden etnisk baggrund, og så kunne man jo forestille sig, at regeringen også tager initiativ til at sikre, at der bliver gjort en større indsats for udsatte børn.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen har i høj grad styrket indsatsen over for udsatte børn i det danske samfund. Vi har afsat ganske betydelige midler til det, der hedder at bekæmpe den såkaldt negative sociale arv –

jeg tror i øvrigt også, at SF er med i en række af de aftaler – så kendsgerningerne er, at denne regering har afsat ganske betydelige midler til at hjælpe udsatte børn. I den forbindelse har vi også en politisk aftale om at gennemføre en reform af anbringelser af børn uden for familien. Så der er taget initiativer over en bred front.

Nu ved jeg ikke, hvor hr. Ole Sohn har de tal fra, men jeg vil i hvert fald uden tøven gerne slå fast, at der er aldeles ikke 90.000 børn i Danmark, som lever i fattige familier.

Ole Sohn (SF):

Det tal kan man jo altid diskutere. Det er Socialforskningsinstituttet, der er kommet med det, men lad det nu ligge. Der er mange.

En af de mere grundlæggende ting regeringen har gjort – jeg vil i øvrigt godt kvittere for en række af de symptomforanstaltninger, regeringen støttet af SF har taget initiativ til – er jo at indføre starthjælp, introduktionsydelse. Den rammer i særdeleshed børn af indvandrerfamilier, som på den måde kommer i en økonomisk situation, som i den grad gør det fuldstændig umuligt for dem at deltage i normalt socialt samvær med andre børn. Og det er noget af det, der hæmmer integrationen allermost.

Så der har regeringen jo, hvis man vil komme med nogle konkrete initiativer, mulighed for at sige: O.k., vi tog fejl, det har vist sig, at arbejdsløsheden ikke er faldet. Det var jo argumentet for at indføre startløn og integrationsydelse. Derimod er arbejdsløsheden steget, og det vil sige, at man bare har marginaliseret en gruppe yderligere. Så jeg håber, at statsministeren, hvis man tager det alvorligt med integrationen, også vil se på starthjælpen og introduktionsydelsen igen.

Kl. 13.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har regeringen ingen planer om at ændre på. Starthjælpen er jo indført af flere forskellige grunde, herunder det grundsynspunkt, at det altså er meget rimeligt, at man skal have boet i Danmark i nogle år, før man får fuld adgang til det danske velfærdssamfunds ydelser, herunder kontanthjælp. Derfor er det altså således, at hvis man har boet her i mindre end 7 år, så får man en særlig starthjælp.

Nu har jeg jo ikke haft lejlighed til at forberede mig på spørgsmålet fra hr. Ole Sohn, men hvis ikke jeg tager meget fejl – men det kan jeg jo så undersøge efterfølgende – så kan integrati-

onsministeren oplyse, at der faktisk er en tendens til, at beskæftigelsesgraden for dem, som har været på starthjælp, er bedre end for andre. Det er selvfølgelig en oplysning, som jeg må slå efter, da jeg ikke har haft lejlighed til at forberede mig på spørgsmålet her, men jeg tror, det forholder sig sådan.

Ole Sohn (SF):

Det er i hvert fald en kendsgerning, at hvis man er barn i en familie, hvor økonomien slet ikke hænger sammen, så er det noget af det, der er med til at hæmme integrationen, og det formoder jeg også at statsministeren er enig i. Når regeringen ikke agter at ændre det, så er det jo en konstatering af, at der er grænser for, hvor meget man egentlig positivt ønsker at bidrage med til integrationen.

Et andet problem er jo, at i hele den offentlige sektor, som jo kunne bidrage til at skabe arbejdspladser, bl.a. til nogle af den anden etnisk baggrund, er vi kommet i den situation, at siden regeringen trådte til og fik ansvar for den økonomiske politik med den første finanslov i 2002, er der faktisk blevet færre offentligt ansatte. Det vil sige, at der bliver færre muligheder for at skabe job også til folk med den anden etnisk baggrund i den offentlige sektor.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu siger hr. Ole Sohn flere forkerte ting i samme spørgsmål. Men lad mig lige først slå fast, at det er ikke sandt, at der er blevet færre offentligt ansatte, tværtimod så ligger det fast, at der er blevet 14.000 flere offentligt ansatte, siden denne regering trådte til.

Lad mig så slå fast, at starthjælpen jo bl.a. er til for at sikre, at det skal kunne betale sig at arbejde – også for indvandrere. Og er der noget, der er gavnligt også for børnene, så er det da, at forældre kommer i job. Det er jo det, der er sigtet med hele konstruktionen omkring starthjælpen.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn for et sidste spørgsmål.

Ole Sohn (SF):

Der er slet ingen tvivl om sigtet, og jeg er da fuldstændig enig i, at hvis forældrene kommer i arbejde, så vil det være til fordel for børnene. Jeg konstaterer bare, at det ikke er tilfældet. Jeg konstaterer bare, at der er mange familier, som lever på starthjælp, hvorved deres børn hindres i at få

en almindelig social omgang med andre, og dermed hæmmes deres integrationsmuligheder.

Det er muligt, at statsministeren er blevet rådgivet forkert omkring antallet af offentligt ansatte, og jeg formoder, at statsministeren ikke tillægger de beslutninger, der blev truffet i år 2000 og 2001, betydning som baggrund for den her regerings fortjenester.

Men det er i hvert fald en kendsgerning, at siden regeringen fik vedtaget sin første finanslov og dermed fik indflydelse på den økonomiske politik, er der faktisk blevet færre offentligt ansatte. Det er klart, at det jo giver et problem i forhold til integrationen, fordi det offentlige får færre muligheder for at hjælpe til med at skaffe arbejde til bl.a. mange af de personer, som er på introduktionsydelse og på starthjælp.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg har godt set i dagspressen, at hr. Ole Sohn har været ude med forkerte tal, og derfor er det godt, at vi får det frem nu her, så vi kan rette dem.

Kendsgerningen er, at der nu er 14.000 flere offentligt ansatte, end der var i 2001 under den tidligere regering. Og så kan man altså ikke komme og sige, at når tallet i dag ligger 14.000 over, hvad der var i 2001, så er der skåret ned under denne regering. Plus 14.000, det er altså en vækst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 27

Arne Toft (S):

Nu spurgte jeg jo før statsministeren om, hvad det kom til at koste. Så vil jeg spørge finansministeren: Hvis nu de her lovforslag, som bliver fremlagt, kommer til at koste penge, vil man så kompensere kommunerne, som man er vant til, når der bliver fremsat lovforslag i Folketinget, der koster penge i kommunerne?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan da sige til hr. Arne Toft, som også statsministeren sagde, at der er kommuneforhandlinger hvert år. I de kommuneforhandlinger indgår jo, at vi sikrer, at kommunerne er i stand til at løfte opgaverne og endda at gøre mere hvert eneste år end det, de kunne året før.

Jeg skal i øvrigt sige til hr. Arne Toft, at det jo ikke er sådan, at vi kommer lige fra stenalderen

og ind i nutiden eller bare den nærmeste fremtid. Kommunerne er der jo i dag, de ansatte er der i dag, de dygtige medarbejdere er der i dag, borgmestrene er der i dag – der er endda måske et overtal – kommunaldirektørerne er der i dag, socialinspektørerne er der i dag, læger og sygeplejersker: De er der alle sammen i dag.

Kl. 13.45

Der er jo ikke tale om, at vi skal opfinde nye stillinger end dem, vi allerede har, vi skal bare bruge vores medarbejdere og ressourcer på en anden måde. At der kan være en pukkel i forbindelse med implementeringen af nye strukturer, vil jeg aldrig afvise, men det er noget af det, vi i givet fald dækker ind i de årlige kommuneøkonomiforhandlinger.

Arne Toft (S):

Det var ikke lige det, jeg spurgte om. Altså vi har nogle regler her i Folketinget. Når der bliver vedtaget en lov, og den koster penge, så bliver det DUT'et. Det venter man jo ikke med at gøre til næste års forhandlinger. Men det, jeg forstod ministeren skulle have sagt, var, at det her ingenting koster.

Må jeg spørge ministeren: Hvornår har regeringen overblik over, hvad de her lovforslag, som bliver fremsat, kommer til at koste?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare sige, at som udgangspunkt er det jo ikke sådan, at vi har tænkt os at inddrage den besparelse, der er i kommunestyret, fordi der er færre borgmestre. Det kan også være, at der over tid er færre kommunaldirektører.

Der vil være områder, hvor der er tale om en overtallig skare, men i store træk vil man nok se, at på det tidspunkt, hvor man måske ikke har brug for arbejdskraften, matches det også af den almindelige afgang, der er. Indtil da har vi brug for arbejdskraften.

Selve sammenlægningen betyder, at man har brug for al den viden, der i dag er rummet i det kommunale selvstyre. Så selv om der vil være overtal i funktioner, har vi ikke tænkt os at inddrage den besparelse. Den bliver i det kommunale system. Og vi vil sikre over kommuneøkonomiforhandlingerne, at den kan blive der.

Der er jo ikke tale om, at der mangler rådhus, fordi man ændrer det til en anden struktur, eller at der mangler sygehuse, fordi det er en anden myndighed, der kommer til at stå for sygehuset. Det er jo ikke sådan, at man i dag ikke har it-udstyr eller har afsat midler til it, eller at man

ikke har udviklingschefer. De er der alle sammen. Alt dette vil vi drøfte på sædvanlig vis med kommunerne i kommuneøkonomiforhandlingerne. Sådan er det.

Men jeg kan bare sige med det samme, at vi altså ikke agter at reducere tilskuddene til kommunerne, fordi der i givet fald er brug for færre borgmestre end dem, man har i dag.

Arne Toft (S):

Nej, men vi ved jo også godt, at når to virksomheder fusionerer, koster det i første omgang penge, selv om man har medarbejderne i begge virksomheder og også har direktører i begge virksomheder.

Når kommuner bliver lagt sammen, bliver der altså en anden kultur personalemæssigt, hvor man skal til at arbejde sammen, og det har folk, der har forstand på det, beregnet til at koste nogle milliarder kroner. It'en skal køre sammen, det ved vi, og vi kan bare se på Bornholm, hvor meget det koster.

Finansministeren siger, at jamen man har bygningerne. Det er vel ikke meningen, at de bygninger, man har i dag, bare fortsat skal bruges? Jeg vil gerne spørge ministeren: Det er vel meningen – det står også i regeringens udspil – at der skal findes nogle stordriftsfordele, og at de kan findes løbende? Men de kommer jo ikke med det samme.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Vi har ikke indregnet nogen gevinst ved stordrift. Jeg er enig med hr. Arne Toft i, at de nok skal vise sig over tid, men de er ikke indregnet, for det er i sig selv ikke en spareøvelse. Det er en opgave, der går ud på at gøre den offentlige sektor mere gennemsigtig, så det er lettere for borgerne at få løst deres opgaver i forhold til det kommunale system, ved at de henvender sig på rådhuset. Rådhuset får større mulighed for at tilgodese ønskerne end det, der gælder i dag, med det regelsæt, der er om myndighedsudøvelse mellem kommuner og amter. Så det er først og fremmest et spørgsmål om at gøre det mere enkelt.

Men det er også en pragmatisk tilgang. Vi siger jo ikke, at det skal ske over night. F.eks. den omlægning, der finder sted på skatteområdet, det, der skal overgå til staten, forventer vi tager 4 år. Det vil sige, at man decentralt selv gør, hvad der er praktisk, og hvad der er optimalt; at de nye kommuner, der opstår, selv aftaler takten for, hvornår de flytter sammen eller bliver, hvor

de er, eller hvordan de udnytter deres fysiske ressourcer. Det blander regeringen sig ikke i.

Det kan godt være, at det tager 3, 4, 5 og 6 år, før man har nået den endelige implementering, der også gør det rationelt i den nye, større kommune. Det er den spændende udfordring, der er.

Men der mangler ikke medarbejdere, og der mangler heller ikke ressourcer, for de er der i forvejen inden for de rammer, som kommunerne i dag agerer efter. For der er ikke tale om nye opgaver. Der er tale om en anden måde at løse opgaven på.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål fra hr. Arne Toft, og det skal vi kunne høre alle sammen.

Arne Toft (S):

Med hensyn til skatte- og inkasstopgaverne har regeringen indregnet besparelser på 125 mio. kr. på kort sigt og 288 mio. kr. på lidt længere sigt. Så der er de jo indregnet.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke bare kunne sige: Når vi er så sikre på, at det her ingen penge koster, så tager vi udgifterne, og så tager vi også indtægterne løbende.

Det er jo således i dag, hvor amterne bliver til regioner, at man ikke kan løfte den gæld, som amterne har, over i regionerne. Så vil jeg spørge ministeren: Hvem skal betale amternes gæld? Er det de kommuner, som overtager amternes opgave, eller overtager staten den gæld, de har, på mellem 9 og 10 mia. kr.?

Kl. 13.50

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er ikke nogen større gæld, fordi man ændrer strukturen. Det er den samme gæld, der er i dag, som der vil være i morgen. Alt andet lige er det den samme gæld. Den skal betales af samme skattegrundlag, den udbetales af de samlede skatter, og det er et spørgsmål om, at det skattegrundlag fordeles mellem det, som kommunerne får rådighed over, og det, staten får rådighed over, og de tilskud, der i givet fald skulle gives til regionerne. Der er jo ikke tale om, at der er et lavere skatteniveau eller et forringet skattegrundlag. Så der er lige mange penge i omløb. Det er kun et spørgsmål om, at disse midler fordeles objektivt derhen, hvor de nye opgaver skal varetages og løftes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så er spørgetimen forbi, men vi venter 2 minutter, inden vi fortsætter, for vi begynder med en afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 15 [afstemning]:**Forespørgsel til fødevareministeren [om kalvepræmier].**

Af Jens Peter Vernersen (S), Jørn Jespersen (SF), Elisabeth Arnold (RV), Keld Albrechtsen (EL), Mogens Nørgård Pedersen (KD) m.fl. (Forespørgslen anmeldt 05/11 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/11 2004. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 26/11 2004. Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Jens Peter Vernersen (S), Jørn Jespersen (SF), Martin Lidegaard (RV) og Keld Albrechtsen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 15 af Thor Gunnar Kofoed (V), Christian H. Hansen (DF) og Christian Wedell-Neergaard (KF)).

Formanden:

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 15 af Thor Gunnar Kofoed (V), Christian H. Hansen (DF) og Christian Wedell-Neergaard (KF) (*se side 2022*) vedtoges med 67 stemmer (V, DF, KF, KD (ved en fejlafstemning) og Anders Møller (UFG)) mod 47 (S, SF, RV og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Jens Peter Vernersen (S), Jørn Jespersen (SF), Martin Lidegaard (RV) og Keld Albrechtsen (EL) (*se side 2021*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:**Forespørgsel til undervisningsministeren [om regeringens uddannelsespolitik].**

Af Pernille Blach Hansen (S), Aage Frandsen (SF), Margrethe Vestager (RV), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Bodil Kornbek (KD). (Anmeldt 26/11 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 4: Forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland. (Børnepornografi).

Af justitsministeren (Lene Espersen). (Fremsat 6/10 2004. Første behandling 19/10 2004. Betænkning 18/11 2004. Anden behandling 25/11 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.